

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetést ár fel előre 5 koronára
Előfizetni csak fel évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Budapest VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetést ár fel előre 5 koronára.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. A nagyárusok árukészletéről. — Praktikus javaslat. — Koronajáradékunk pári-árfolyamon. — Vegyesek. — Szerkesztői üzenetek — Hirdetések.

A nagyárusok árukészletéről.

A vidékről, de csakis onnan, a hol a nagyárusok a budapesti dohányraktárnál kötelesek áruikat beszerezni, kapunk panaszos leveleket, hogy a magy. kir. pénzügyminiszterium egy új rendeletet adott ki, mely szerint a nagyárus csak minden 14, 21, 30 napban rendelhet árut a fővárostól való kisebb-nagyobb távolsághoz képest.

Előttünk van továbbá egy teljesen privát oldalról kapott körlevél, mely az illető nagyárusokat felszólítja, hogy kérévényeket jelen rendelet visszavonása végett beküldjék s tárgyalja továbbá, hogy árut 8—8 naponként rendelhessenek.

Az összeérdeket tekintetbe véve, mely szerint ezen tárgy a nagyárusok mind-egyikét érdekli, ezen ügyet vizsgálat tárgyává tettük s ma már azon helyzetben vagyunk, hogy úgy a tényállást, mint a saját véleményünket e tárgyról olvasóink elé tárjuk.

Mindenekelőtt a pénzügyminiszterium semmiféle újabb rendeletet nem bocsátott ki, hanem arról van szó, hogy pontosan teljesítsék az 1890. év ujonnan kiadott eladási szabályzatot, melynek 16. §-a tisztán és világosan szól erről. Az, hogy eme szabályzatot nem mindig tartották be szigorúan, még nem jogosít fel arra, hogy eme szabályzatokat nem létezőknek tekintsék. Értsük meg egymást. Itt nem arról van szó, hogy a szabályzat hasznos, vagy káros, hanem arról, hogy a miniszteriumnak joga van-e követelni, miszerint a szabályzatokat strikte betartsák. Nem hisszük, hogy van józan ember, a ki e kérdésre nem-mel felel. Második kérdés, hogy a nagyárusra hasznosabb-e, ha a megrendelés kisebb időközökben történhet.

Azt hisszük, hogy azon 45, a fővárosba beosztott nagyárus között igen kevés van, a ki azt, hogy többször rendelhessen kisebb időközökben árut, mibe hallgatagon beleegyeztek, szívesen meg is tenné.

Ezt mindenekelőtt a saját érdekükben nem tessük. Hisz oly nagyok a megrendelési kiadások, hogy az valóságos jótétel a nagyárusra nézve, ha ezen kiadásait felére, vagy egyhar-

madára reducálják. Ezenkívül még azt is megemlítjük, hogy oly kereskedelmi háztól a hová 200 kisárus van utasítva, hogy áruit beszerezze, megkövetelhetjük, hogy minden időben és minden mennyiségben képes vevőinek eleget tenni. Nagyon sajnáljuk, de azon néhány nagyárus véleményét, mely szerint a megrendelési időt redukálni kell, nem osztjuk. Mivel is bizonyítják ennek veszélyes voltát? Talán azzal, hogy a befektetett tőkének nagyobbak kell lenni? A mi ezt illeti, csak arra utalunk, hogy minden nagyárus hitel követelhet, ha arra kellő garantiát nyújt. Ez lehetne az egyetlen dolog, a mit ellene felhozhatnánk, de erről is, a mint látjuk, most kellőleg gondoskodott a pénzügyminiszterium.

Nyíltan szólva, mi mindenkor a legnagyobb készséggel harcolunk a nagyárusok érdekében, de csakis addig, míg igényeik igazságosak és továbbá, a míg ezen érdek nem jut collisióba a kisárusok érdekeivel. Ez pedig nagyon érdekli az ország 42.000 kisárusát.

Természetes, ha a slendriánizmus már annyira ment, hogy egy meglévő rendeletet egyszerűen csak ignorálunk, akkor persze nehez dolog ehhez ismét alkalmazkodni.

Ha pedig ezen rendeletet oly sérelmesnek találják a nagyárusok, akkor miért nem tettek eddig semmit, hogy az összeség ezen sérelmet megváltoztathassa. Erre csak azt felelhetjük, hogy a nagyárusok nagyrésze nem is kíván e tekintetben változtatást. Ismerünk nagyárusokat, kik 25—30 év óta rendelnek meg az előirt módon minden két, sőt 4 hétben s ezen urak sérelmesnek találják, ha minden heten a fővárosba kellene jönniök a megrendelt áruért. Csak nem rég tárgyaltuk, hogy kisárudákban mennyel nagyobb a készlet, annál nagyobb lehet a forgalom. Miért lenne az másképp a nagyárusnál? Talán azért, mert a kisárusnak ugyanis a nagyárusnál kell vennie készletét? Ép ezért tartjuk az említett paragrafust jónak. Mi a jelenlegi eladási állapotokat a vidéken igen szomorúnak találjuk. A nagyárus panaszkodik, hogy semmit sem, vagy igen keveset keres. Ezen körülmény megma-

gyaráz mindent. A dolog pedig úgy áll, hogy minden nagyárus, ki nem tud üzletéből megélni, maga az okozója annak.

Már évek óta dolgoznak a miniszteriumban azon a módon, hogy miképp lehetne a nagyárusok helyzetén javítani. De nem történik semmi, mivel ezen javítást nem kéri senki, mert mind megelégednek azon csekély vagy semmi haszonnal, a mit a nagyáruda hajt. Ha nagyárudára pályázat van kiírva, addig licitálnak egymásra, míg a provisio a lehető legcsekélyebb lesz. Szomorú a dologban az, hogy mindent el kellett mondanunk s ezért tanácsoljuk, miszerint a nagyárusok ügyeljének jobban materiális viszonyaikra s tegyenek valamit érdekében. Nem hisszük, hogy süket fülekre találnának a nagyárusok, ha keresüket, anyagi helyzetök javítás érdekében, előadják illetékes helyen.

Mi szívesen segítünk ily ügyben, azonban soha nem fogjuk a nagyárusoknak tanácsolni, hogy oly kéressel járuljanak a miniszterium elé, mely a nagyárus, kisárus és a publikumnak kárára lenne.

Praktikus javaslat.

Évek óta már nagy gondot ad a nagyárusoknak, kik vidékiek, de a fővárosban vannak rendelve bevásárlásra, áru elvámolása és kiváltása. Miután a szabályzat előnye, hogy a kiváltásnak a bpesti dohányraktárban kell megtörténni s miután csak ritkán vannak oly helyzetben, hogy ezt maguk megtegyék, kénytelenek bizományosnak átadni.

Nem feladatunk afölött ítéletet mondani, vajjon ezen módozat helyes-e, miután az átadó az átvévevel szemben az áruért bizonyos mertekben felelős. Miután ebbe már mindket fél beletörődött, mi is abba hagyjuk ennek tárgyalását.

Ott azonban, a hol a praktikusról és egyszerűről van szó, az üzleti vezetésben, főleg a mikor az összes részeseknek csak hasznára van.

A budapesti dohányraktárba 45 vidéki nagyárus van berendelve áruvételre. Ezeknek az áruátvételnél szükségük van helyettesre. Miután ezen áruátvétel ha-

vonkint 100-ra oszlik, ezen helyettesnek havonként 100-szor kellene a vidéki nagyárusok érdekei közbenjárni.

Ugy hisszük, hogy a nagyárusok örvendenének, ha a miniszterium kirendelne egy hivatalnokot, ki ezen dolgot az áruátvételnél elvégezné s miután ez, nagyon felelős állás, azt vagy egy tényleges, vagy pedig nyugdíjazott hivatalnokkal kellene betölteni. Ezen hivatalnokot vagy fix fizetésre, vagy a nagyárusoktól huzott bizonyos előírt összegű fizetésre kellene alkalmazni. A nagyárusok ebbe szívesen egyeznének, miután így direkt a hivattal érintkezhetnek. Hogy ez jelenleg nincs meg, ez sajnálatos, mert teljesen másként alakulnak üzleti viszonyok, ha direkt a kereskedővel, minden más közeg elkerülésevel értekezünk; s nincs üzletág, a hol direkt áruátvétel annyira fontos lenne, mint épen a nagyárusnál. Magára a hivatalra is egy ily új állás creálása haszonnal járna, mindenekelőtt a hivatalnak csak egy emberrel van dolga. A hivatal igen sok írásbeli dolgot is megtakarítana.

A hajókra, vagy vasutakra való feladás nem képez nagy dolgot, miután csak az állomásokra való vitelről van szó. Ezen ideákat praktikusnak és a dohányraktár sok munkájához képest időszerűnek is tartjuk. Igen örvendenék, ha javaslatunk mindenütt visszhangra találna, a hová való; de még jobban, ha a közeljövőben megvalósulna.

Koronajáradékunk pári-árfolyamon.

A magyar állam pénzügyeinek történetében ünnep a mai nap: koronajáradékunk elérte a pári-árfolyamot. A budapesti tőzsde árfolyam-lapjában a magyar koronajáradék ma szerepel legelőször a 100 forintos árfolyammal.

Nagyjelentőségű és fölötte örvendetes ez a tény, mert tanúsága annak a hatalmas lendületnek, a melyvel államunk hitele ugy a külföld szemében, mint kötelezőinek belső értekeben rövid öt év alatt emelkedett. Állami kötvényeink között legfontosabbak egyike a koronajáradék; egy milliárdnyival több van belőle forgalomban s azokat a jelenségeket, a melyek egy ilyen óriási tömegnek mutatkoznak, bátran tekinthetjük az általános zezetek s vele-mények kifejezői gyanánt.

Ezért üdvözljük oly nagy örvendezéssel a koronajáradék pári-árfolyamának bekövetkezését. Ennek a papirnak története hív kifejezője annak a fejlődésnek, amely az állami konszolidációnk és gazdasági viszonyaink iránt való bizalom és nagyra-becsülés tekintetében egész Nyugot-Európában lejáródott.

Az 1892: XXI. törvényezikk adta meg Wekerle Sándornak, akkori pénzügy-miniszternek a fölhatalmazást arra, hogy

a magyar államnak különféle régebbi, drága kamatu adósságára nézve a konverziót keresztülvigye 1062 millió korona összegű 4 százalékos járadék segítségével. Ez a tranzakció minden tekintetben fényesen sikerült s azóta szerepel a közforgalomban a magyar koronajáradék, mint a mi viszonyainknak talán leghivebb hőmérője. Akkor 91 frt volt a koronajáradék árfolyama; ilyen áron vállalta el a Rothschild-csoport az új államadóssági típus értékesítését. De még a kibocsátási eljárás folyamán: 1893. januárjában 92-50 forintra emelkedett az árfolyam, a melynek alakulása azóta szakadatlan sora a pénzügyi sikereknek. Ime a bizonyosság:

1893. végén	94,40 forint
1894. „	98,25 „
1895. „	98,25 „
1896. „	99,25 „ volt s
ma	100,— „ az ár-

folyama koronajáradékunknak.

A szimptomatikus jelentőségen felül bizonyos aktuális fontossága is van annak, hogy a koronajáradékunk epp most érte el a pári-árfolyamot. Közvetlenül a beruházási kölcsön kibocsátása előtt állunk; ismét igénybe vesszük a külföldnek irántunk való bizalmát s ilyenkor ketség-kívül nagymértékben bátorító az a tudat, hogy koronajáradékunk névértékét immár teljesen fedezi a belső, igazi érték. Másrészt pedig — lévén a pári-árfolyam mindenkoron legegészségesebb kiinduló alapja az alacsonyabb kamatláb érvényre emelésére — biztatáskeppen int felénk abban a számvetésünkben, melyet a beruházási kölcsön kamat-típusának megállapítására nézve gondos előrelátással megejteni köteleességünk.

Ilyen kedvező auspiciumok között határozott bátorsággal mehetünk bele az új kölcsönnek három és fél százalékkal való fixírozásába, — sőt immár nem a jövő zeneje ez a kérdés — komolyan foglalkoznunk kell az új nagy konverzió eszméjével.

Ezt a messze terjedő perspectívát nyitja meg a koronajáradék pári-árfolyama. Alapos tehát az okunk, hogy hangos szóval üdvözljük s őszintén örvendjünk elérkezésén.

Vegyesek.

Nyugalomba vonuló pénzügyi tanácsos.

A király Szlavicsék Rajmund pénzügyi főtanácsosnak állandó nyugalomba helyezésére alkalmából, kitünő szolgálatai elismerésül, a miniszteri tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

Változások a pénzügyminiszteriumban.

Szlavicsék Rajmund pénzügyi tanácsos, a dohányjövődéki igazgatóságnál, közelebb nyugdíjba megy s ez alkalommal a miniszteri tanácsosi címet kapja meg. Szlavicsék helyébe báró Zomberg Vilmos

miniszteri titkárt nevezik ki. A központi díj- és illetékszabási hivatal főnökévé, osztálytanácsosi ranggal, a nemrégiben közigazgatási bíróvá kinevezett Adamovics Vilmos helyébe Laritz Pál miniszteri titkár lép. A szegedi kir. pénzügyigazgató, Császár Gyula királyi tanácsos, negyven évet meghaladó szolgálat után, saját kérelmére nyugalomba vonul. Helyébe — hir szerint — Kallner Elek miniszteri titkár fogják kinevezni. Ezeket kivül, amint értesülünk, a közel jövőben több miniszteri titkári és segédtitkári állást fognak kinevezés útján betölteni.

Uj állami jóságigazgató. A király a pénzügyminiszter előterjesztésére dr. Csernovics Diodor pénzügyminiszteriumi osztálytanácsost, osztálytanácsosi címének meghagyása mellett, aradi állami jóságigazgatóvá nevezte ki.

Kánikulai rendszabályok. A kánikulai forráság beálltával a kerületi előjáróságok ismét sürgős figyelmeztetést bocsátottak ki a főváros lakosságához, hogy a közegészségügyi rendszabályokat tartsa be. Ehhez képest óvakodjék a lakások zsufolásától, tartsa azokat tisztán, szelösen, a szemetet és hulladékokat hordassa el s a félreeső helyeket rézgáliczczal, vagy mésztejjel fertőtlenítse. A vidékről netán érkező betegeket sürgösen jelentse be. A hatóságok különösen figyelmeztetik a tisztaságra a vendéglősöket, kávésokat, étel- és italkimérföket. A ki az egészségügyi rendeletek ellen vét, súlyos pénzbírsággal sújthatók.

A tőzsde magyarsága. A főváros kereskedelmi köreiben az utóbbi időben örvendetesen tért hódít a magyarosodásra való törekvés. Legutóbb számos előkelő bankcég és nagyobb börzebizományos elhatározta, hogy jövőben csak magyar köteleveket állítanak ki megbízóik részére és ezental tőzsdei jelentéseiket is magyar nyelven fogják szerkeszteni.

A lembergi postásikkasztó elfogatása. Magyarországon egy idő óta rossz idő jár a postásikkasztókra. Egyiket, a drezdai postásikkasztót, aki hatvanzer márkával mondott bucsut hazájának, a budapesti rendörség tegnap este elfogta, mielőtt még kimulalhatta volna magát fővárosunkban, — ma pedig Máramaros-Szigetről jön a hir, hogy ott elfogták a lembergi postásikkasztót. Annak idején említettük, hogy ismeretlen tettes egy lembergi czég kárára egy 55.000 forintos pénzeslevelet sikkasztott el. A lembergi rendörség egy Mollinur Jakob nevű postahivatalnokot vett gyanuba, a ki a sikkasztás napján hivatalából nyomtalanul eltűnt. A szétküldött személyleírások alapján a máramaros-szigeti rendörség felismerte a sikkasztót és az elmuljt éjjel elfogta. Az ügyes rendörség az elsikkasztott pénz nagy részét is megtalálta a zsidó templom egy félreeső helyén.

A bérkocsisok és a taxaméter. A főváros egy- és kétfogatú bérkocsisai évek hosszú során át ellenséges lábón állnak egymással. Hiába kísérelték meg a két ipartársulat egyesítését, a kétfogatúaknak derogált egy tanácsot űlni az egyfogatúakkal. A taxaméter réme végre békés egyetértésben egyesítette őket a múlt év decemberében, de csak azért, hogy egyesült erővel léphessenek föl a fővárosi tanácsnak ezen közhazsnu reformja ellen. A szövetkezett egyesületek ekkor Pataky Lászlót választották meg

elnököknek, Kovács Károly rendőrnököt pedig, a tanács lemondott hivataláról, titkárnak. A kizás körülbelül ebben az időben átiratot intézett az ipartársulathoz, hogy tegye tanulmány tárgyává a taxaméter kérdését s adjon ez ügyben véleményes jelentést. Az elnök és a titkár akkor körutat tettek Európában s miután az ipartársulat pénzén Párisban, Berlinben, Münchenben és Drezdában szorgalmasan tanulmányozták a taxaméter alkalmazását, hazajöttek s titokban, az ipartársulat választmányának elkerülésével, memorandumot intéztek a tanácshoz, a melyben föltétlenül helyesnek ítélte a taxaméter alkalmazását. Az ipartársulat kilenczted részét rendkívül felháborította az elnök és a titkár eljárása, hogy meghallgatásuk nélkül ajánlani merték a taxamétert s az új városházán egy rendkívüli közgyűlésén egyszerűen elmozdították a két tisztviselőt. A közgyűlés határozatát helybenhagyta az iparhatóság is. Ma ezután új közgyűlésre jött össze s elnökül Nyáry Jánost, titkárukat pedig Pásztor Sándort választotta meg. Ezeknek az új tisztviselőknek lesz most dolga a taxaméter kérdését a fővárosi tanácsal karöltve rendezni.

A valuták áremelkedése. Az ultimo lezajlása után a valuták és érczváltók piacznál ismét tululysra vergődött a kínálat és így az árak csökkenő irányt követtek. Néhány nap óta azonban a valuták és érczváltók kínálatá kevésbé kiadó és miután a kereslet meglehetősen élénk, a valuták árai fokozatosan emelkednek. A valuták és érczváltók áremelkedése természetesen ha nem is akadályozza meg, de szűkebbre szabja az aranyváslásokat. Nem valószínű, hogy a valuták áremelkedése tartós lesz, mert a külföldi pénzpiacok helyzete állandóan kedvező.

A déli vasut reformja. A »Fremdenblatt« szerint a déli vasut és az osztrák vasuti miniszter között az új személytarifákra vonatkozó értekezéseket befejezték. A déli vasut által előterjesztett tervezet szerint az osztrák tarifa 30 zónára van beosztva és az egyes osztályok díjai az 1 : 1 $\frac{1}{2}$: 2 arányon alapulnak. A szomszédos forgalomban az új tarifát nem alkalmazzák, mert ezáltal a mostani díjak emelkednének. A menettérti jegyek kiadását továbbra is fentartják, de a szabad podgyászuly jövedő nézve megszűnik. Az osztrák kormány a déli vasut ajánlatát minden pontjában elfogadta s csakis a szabad podgyászulyt akarja a szomszédforgalomban fentartani. Ugyszintén a magyar kormányval folytatott alkudozások is eredményteljesen jártak. A déli vasut itteni tarifája a magyar zónához fog hasonlítani, azzal a különbséggel, hogy a déli vasutnak 17 zónája lesz, azonkívül a viteldíjhoz még a 20 százalékos szállítási adó is hozzájárul. Beavatott körökben egész biztosra veszik, hogy az új tarifát már 1898. január 1-én érvénybe léptetik.

Gazdasági kiállítás Szegeden. Szegedről táviratozza tudósítónk, hogy az Oszágos magyar gazdasági egyesület a jövő évben Szegeden gazdasági kiállítást rendez 60,000 frt költséggel. Ez ugyan Forster Géza, az egyesület igazgatója ma Szegeden járt és a városi tanács, valamint a szegedi Gazdasági egyesület tagjainal értekezett.

A verseczi pénzhamisítók. Szálló igévé lesz még, mint az újpesti huszas, a verseczi korona, annyi pénzhamisításról érkeznek onnan hírek. A legújabb pénzhamisító bandát ma fedezte föl dr. Zemlényi vizsgálóbíró és mint verseczi levelezőnk táviratozza, Krasucnov Józsa odaváló szücsmester a főzinkos. A házban tartott kutatás alkalmával megtalálták a koronák öntésére és préseléséhez szükséges érczmintákat is. Krasucnovot átszállították a fehértemplomi törvényszékhez, czinkostársai, táviratunk szerint,

kubini és losiczi lakosok pedig még szabadon járnak.

A részletfizetéses értékpapírok. A kereskedelmi miniszter értesítette a fővárost, hogy a Bankegyesület váltóüzlet részvénytársaság arra kérte, hogy a miniszter magyarázza meg az 1883. évi XXXI. törvényczikk harmadik szakaszának az értékpapírok összefoglalásának tilalmára vonatkozó rendelkezését. Azt akarja tudni a társaság, hogy ez a törvény vonatkozik-e az egyszerű, de más-más jogi személyek által kibocsátott értékpapírokra. A kereskedelmi miniszter az igazságügyi miniszterrel egyetértőleg kijelentette, hogy magyarázatot nem ad, mert a hiteles törvény magyarázata egyedül a törvényhozás illetékes. De a konkrét esetben azért sem ad magyarázatot, mert abban a királyi bíróság-hivatott ítélkezni.

Szerkesztői üzenetek.

A. W. Gy. Az illető ur jelenleg nincs Budapesten.

Zs. F. urnak Zs.-ben. Az ily dolognál mindkét félt meg kell hallgatni. Audiatur et altera pars.

Sch. S. B.-ben. A pénzügyigazgatóság hatáskörébe tartozik. Mi köze a szolgabírónak tőzsdéjéhez?

M. W. Bpest. Téved, az árudák nem gyarapodnak naponta, sőt csökkennek, az 1895. szabályrendelet óta 100 árudával kevesebb van Pesten.

R. F. Bpest. Igaza van, legyünk mindenkivel szemben udvarias. Azon hivatalnokoknak igaza van, ha nem engedí meg önknek, hogy goromba legyen. Ezt még hölgyeknek sem szabad, még ha azt akarják, hogy disztíngváltaknak tartassák őket.

J. Z. Áruját bárkivel szállíthatja. Hogy mennyibe kerül a szállítás, azt megmondja a szállító. Másik kérdésére nem válaszolhatunk.

R. E. Ezen történetet küldje be »Magyar Figaró«-ba.

Szerkesztő: Hoftal Nándor.

21791.1897.

Árlejtés.

A trencsényi m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírre tétetik, hogy a trencsényi dohány fő- és különlegességi nagyárudának nyilvános árlejtés útján leendő betöltése végett 1897. évi július hó 26-án d. e. 10 órakor a pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében (Marszovszky-ut, pénzügyi palota) versenytárgyalás fog megtartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyan a versenyzők által a dohány eladás után igénybe veendő ellátási díj fogja képezni, mindazonáltal a kir. kincstár fentartja magának azon jogot, hogy a versenyzők között szabadon választathasson, mi okból valamely versenyző semmi esetre nem támasztja igényt a betöltendő fő- és különlegességi árudának adományozására csupán azon okból, mert esetleg a legcsekélyebb eladási jutalékot veszi igénybe.

A dohány főáru, melynek jelenlegi vállalkozója 1 $\frac{1}{10}$ %, azaz egy és negyted és a különlegességi áru, mely hat (6) százalékos tőzsdijban részesített, a dohányanyagot a 124 kilométernyi távolságra fekvő pozsonyi kir. dohánygyárból, a bélyeg és váltóúrlapok szükségletét pedig a trencsényi kir. adóhivatalnál szerzi be, és hozzá a dohányanyag beszerzése tekintetéből 149 kisárus van utalva.

A főáru 1896. évi forgalma összesen 114,891 frtot tett, melyből saját kisárudabeli elárusítás ára 5186 forint, a hozzá utalt kisárusokra 105,413 forint, és mérsékelt áru dohány és burnót eladásra 4292 frt esik, — továbbá bélyegjegyeket és váltóúrlapokat 16,500 forint értékben árusított el, — megjegyeztetvén, hogy a dohány főárudának a bélyeg és váltóúrlapok eladásával 1 $\frac{1}{10}$ %-nyi ellátási jutalék mellett, — valamint valódi havanna-szivarok eladásának jogosultsága is egybe van kötve, és hogy az

utóbbiakra az eladási engedély 1 $\frac{1}{10}$ % vagy ennél kevesebb tőzsdijnak igénybevétele mellett adatik ki. A különlegességi dohány és szivar áru 1896. évi forgalma 15,787 frtot tett ki. A pályázók figyelemzetnek, hogy a dohány-árusok kötelesek a dohánygyártmány ládákat a m. kir. dohányáru raktáráért a megállapított érték lefizetése mellett tulajdonukba átvinni.

A vállalkozó köteles leend a főáruára nézve 8 napi szükségletnek megfelelő 2210 frt, azaz kettőezerkettőszázöt frt, a különlegességi áruára nézve pedig 310 azaz háromszázöt forint tartalékkészletet folyton érintetlen teljességben tartani, azonfelül magát, még a saját kisáruárja, valamint a hozzá utalt kisárusok ellátására kívántató szükséglettel ellátni, továbbá a dohány fő- és azzal egybekötött kisáruát, ugyszintén a különlegességi áruát is Trencsén városában élnék forgalmi helyen egy tökéletesen száraz és csinos bolti helyiségben, elkülönítve minden más üzlettel és személyesen kezelni, valamint a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 44. §-a értelmében megjelölt 4 rendbeli könyvet pontosan vezetni.

A kincstár az átadott dohány fő- és különlegességi áruával bizonyos összegben meghatározott jövedelmet nem biztosít és ezekből ezen az eladási díj felemelése iránti későbbi kérények tekintetbe nem vehetők, sem kárpót-lási igények nem támaszthatók.

Mindegyik pályázó köteles a dohány főáruára nézve banatpénzül 221 frt azaz kettőszázhuszonegy frt, a különlegességre nézve pedig 31 frt azaz harmincegy frtot vagy készpénzben, vagy a budapesti tőzsdén jegyzett állam-papírokban, vagy a szabályok értelmében elfogadható más értékpapírokban 50 kros bélyeg-gel ellátott s sajátkezüleg aláírt lepecsételt ajánlatához csatolni és az ajánlatot az előbbi minta szerint szerkesztve s nagykorúságot, polgári állást és erkölcsi kifogástalanságot igazoló hatósági bizonyítványokkal ellátva, legfeljebb folyó évi július 26-án reggeli 9 óráig ezen kir. pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtani, az ajánlatokat, melyek az említett kellékekkel el nem látvak, vagy más pályázó ajánlatára hivatkoznak, valamint olyanok is, melyek határozatlanul szerkesztve, ugyszintén elkésve beadott, vagy távirati beadványok figyelembe nem vétetnek.

A versenyzésben szót nem vehetnek azok, kik törvényszerint szerződés-kötésre nem képesek, továbbá ki valamely büntetett, csempészet vagy másnemű jövedéki kihágás miatt illetékesen elítéltek, vagy aki alól csak bizonyítékok elégtelensége miatt mentettek fel, továbbá kizárva maradnak az államegyedárusági tárgy volt eladói, ha ily üzletlő egy ízben már el mozdítottak.

A vállalkozó köteles a dohány főáruát a különlegességi áruával együtt folyó év szeptember hó 14-én átvinni, ellenkező esetben, ha t. i. az árudákat ezen fent kitűzött határidőre el nem foglalná, vagy ajánlatától önként visszalépne, a banatpénzt elveszti és a fő- és különlegességi ezen árudának betöltése végett újabb pályázat fog hirdettetni.

Azon pályázók banatpénze, kiknek ajánlati tekintetbe nem vétetnek, a versenytárgyalás után vissza fognak adatni, az elfogadott vállalkozó banatpénze azonban a rendes anyagkiszárlat beszerzéseig visszatartatik. Az ezen vállalatnál mérvadó részletes feltételek és az azzal egybekötött kötelezettségek, ezen pénzügyigazgatóságnál úgy minden pénzügyi biztosságnál megtekinthetők.

Ajánlati minta. Éa alulírott késznek nyilatkozom a trencsényi dohány fő- és különlegességi áruát, az erre s különösen a dohányanyag készletre nézve fenálló szabályok pontos megtartása mellett (külön a főáruára és külön a különlegességi áruára tüntetendő ki) % szóval századrész tőzsdij mellett elvállalni és feltétlenül alá vetem magamat a pályázati hirdetményben foglalt határozatoknak. A hirdetményben megjelölt okmányok és banatpénz ide csatolattik. Kelt 1897. hó-én. N. N. A lepecsételt ajánlat külsejére irandó:

Ajánlat: A trencsényi dohány fő- és különlegességi árua elnyerése végett. Trencsén, 1897. évi július hó 23-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny és igen tekintélyes része a „Dohányárusok Közlönyé“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindameillet nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban merülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek czélja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágnek, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra készítet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki a lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki a lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítatik, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen czélt elérni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „Dohányárusok Közlönye“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvitelére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt szíveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.